

(המשך מעמוד 17)

חות של יהושע רבינוביץ, חיים בן-שחר ועמיתיו, שהפורמה הביא תוספת ניכרת לשכר-ההגנה של כימעט כל העובדים, ב"שכבות הבינוניות והנמוכות, ורק בשוליים העליונים עלול השכר הגבוה להיפגע. גם לנפגעים אלה הוטב "גילום", כדי שהשכר יישאר כמקודם.

כאשר ישבו השבוע מנהלי-החשבונות בכל רחבי הארץ, וניסו לחשב את המשי-כורות החדשות של העובדים במיפעליהם, נדהמו להיווכח שאין שחר לתחזית אלה של ועדת בן-שחר.

התמונה שנתקבלה: אחרי תוספת ה"עיוותים" השונים לשכר העובדים החייב במס, הורע מצבם של חלק גדול של ה"עובדים" — כנראה של הרוב.

בשכבות הנמוכות תהיה עלייה מסוימת בשכר-ההגנה — אולם עלייה זו תהיה כל-כך קטנה ועלווה, עד כי תיעלם בהשוואה לתוספת היוקר, ברוב המיקרים תימדד עליה זו בעשרות לירות לחודש בלבד, הנהנים היחידים, שהנאתם תהיה שלמה: בעלי הכנסות-הענק, שהמס על הכנסותיהם יירד באופן ניכר ומוחשי.

רק עיוור מלא. כאשר יקבלו מאות אלפי העובדים את הלוקשים החדשים, ותתברר להם תמונה זו, עלולה להתרחש התפוצצות.

מה גם, שהלוקש החדש יהיה כרוך בכמה שינויים שהם המורים במיוחד מבחינה פסיכולוגית. בין השאר:

● לא יהיה עוד העובד משוחרר ממס על סכום שהוא מקדיש לחמיכה בהורים חסרי-אמצעים.

● לא יוכה עוד בשיחרור ממסים נכה צה"ל, אלא אם יש לו נכות של 100% — כגון עיוור מלא.

● גם העובדים שמכונתם משמשת להם כמכשיר-עבודה חיוני — רופאים, עתונאים, מדריכים קלאיים, סיכונים-נוסעים ועוד — לא יוכלו לזקוף את הוצאות הרכב על חשבון ההוצאות. למעשה יידרשו לממן מכיסם את הוצאות עבודתם, ועוד לשלם על כך מס.

● סירוב תוספת-היוקר. על רקע זה מקבל החיוב על תוספת-היוקר משמעות מיוחדת.

למעשה משמשת הרפורמה של כך שחר, שהבטחותיה החיוניות נראות ריקות מתוכן ככל שמתקרב מועד הביצוע, כי עילת לשתי פעולות להורדת רמת-המחיה של השכירים: הארכת הסכמי-העבודה ה"קיימים", ותורדת תוספת-ההיוקר.

חזויה-העבודה הקיימים חסכו נאכרוניזם, לאור ההתייקרות העצומה שחלה מאז ש"נחתמו. בשם הרפורמה, נתבעו עתה ה"עובדים" להאריך את החוים הקיימים.

כלומר: לוותר על כל תוספת לשכרם. באותה שעה נערך תימרון מחוכם לסי-רוס תוספת-ההיוקר. הוא מתבצע בשלבים:

● לפי דרישת שר-האוצר והמעסיקים, נדרשה ההסתדרות לוותר על התוספת לפי ההתייקרות האמיתית (כ-13%), ולהסתפק באחוז נמוך יותר — 9% או 11%.

● על פי המלצות ועדת-הזוטמן, תשולם להבא רק 70% מן התוספת שתיקבע. כך שאם תיקבע תוספת של 11%, יקבלו ה"עובדים" רק תוספת של 6.5%.

● לפי המלצות ועדת בן-שחר, יוטל מס גם על תוספת זו. כך שהעובדים יפ-סידו לפחות רבע מן התוספת שתשולם ברוטו — והתוספת נטו תצטמק לפחות ל-5% — הרבה פחות ממחצית הפיצוי המגיע לעובדים עבור ההתייקרות. היא תשמש רק כדי להעלים מעיני השכירים ששכרם ירד בעיקבות הרפורמה.

התוצאה — ירידה גדולה של השכר הריאלי של העובדים השכירים — בעוד שהמיקצעות הסרוטקציונריים יוכלו לגצל את ההתייקרות לשם צבירת רווחים קלים.

דיעות

"פיטאנו את העדר"

האם יתכן שיום

שאינו כפוי

עדידי המעצמות?

הקהל התגלגל מדי פעם מצחוק, ל"מישמע הדברים השנונים והעוקצניים. אי-לם האווירה באולם בית סוקולוב היתה רצינית ומתורבת, במידה שאינה מקובלת באסיפה פוליטית. כי כאשר מדבר הפרוי (המשך בעמוד 24)

בדיקת המיסומים חשפה טפח ממערכת ההגנה של מפא"י עליידי החברות הה"ס תדרותיות.

כך, למשל, לקונצרו סולל-בונה יש חברה בת בשם דיוו, שתפקידה לבנות דירות ולמכרן לכל דיכסין. והנה, ביוני 1974, קנתה חברה דיוו מחברת בית-ארלוזורוב את מחצית בניין אהל בתל-אביב, בסכום של 4.2 מיליון לירות. חברת בית-ארלוזורוב ייכת למפא"י. העיסקה הזרימה 4.2 מילי-

יחד עם השטחים הלא-נטועים של בית-ברל, מסתכם ביותר מ-22 מיליון לירות. לזאת יש להוסיף את החברה המ-

אוחדת לפירסומים, שרק מיבנה הדפוס שלה, ליד התחנה המרכזית בתל-אביב, מוערך עליידי השמאי ב-2.3 מיליון לירות, ואשר שויה הכולל, יחד עם דפוס ליון-פשיטין שקנתה, מגיע ל-12 עד 15 מילי-יון לירות. המחצית של מפא"י ברמתם שווה

(המשך מעמוד 19)
היא כיוו החוב שלקח רבינוביץ, ראש-העירייה, כדי לשחרר את מחוז תל-אביב מן החובות הללו, המונעים כל פעולה תקינה שלו. רבינוביץ נאלץ לפתוח במיבצע חסיטות, לאחר שראשי הגוש התל-אביבי, השולטים על הקרנות השונות, מסרבים להעמיד לרשותו את הכסף הדרוש לו ל-השתלטות על המיפלגה. עיון קר ברכוש הגדול, השייך

המיפלגה היא בעלת נכסים של עשרות מיליונים

- אך היא גוזלת את חופשת העובדים ואת שכרם

לכבוד הנהלת כאן.

הנדון: בקשה לנכות ימי חופשה

אנו החתומים מטה, מבקשים לנכות מזכותנו בימי חופשה אצלכם ולהעביר את התמורה הכספית נטו, לנכות מפלגת העבודה הישראלית מחוז ת"א, בנק לאומי לישראל, רח' דיונון 100, ת"א, מס' חשבון 53470/60.

מס' העובד	שם העובד	סה"כ ימי חופשה	חתימה	מס' העובד	שם העובד	סה"כ ימי חופשה	חתימה

גזילת החופשה זהו הטופס שחולק עליידי עסקני מחוז תל-אביב של מיפלגת העבודה. העובד חותם על הטופס, לפיו הוא תורס ימי חופשה שנתית שלו למגבית של יהושע רבינוביץ, למיפלגתו בתל-אביב, ועדת-הביקורת של ההסתדרות נופה במזכיר מחוז תל-אביב, דב בורמאי, והורחה לו לבטל את תרומות ימי-החופשה.

יון לירות, טכספי סולל-בונה, למפא"י. אין לדיוו כל סיבה לקנות את מחצית בניין אהל. אין זה אפילו מיגרש שניתן לבנות עליו. העיסקה נועדה פשוט כדי לחלוב מסולל-בונה עוד כסף עבור מפא"י. מנכ"ל סולל-בונה באותה עת היה צבי רכטר, שהיה גם גיזבר מפא"י.

רמבר משוט השתמש בכספי "סולל-בונה" כדי להעביר כספים למפלגתו, לרא כי צידוק עסקי.

דוגמה הפוכה של העברת רכוש של סולל-בונה כימעט ללא תמורה נמצא ב"עיסקה אחרת, שנעשתה במאס 1960. בית ארלוזורוב קנה מסולל-בונה חלקה מספר 197/10, בגוש 6380, בפתח-היקווה, וזאת כאשר סולל-בונה קנה חלקה זו חמישה חודשים קודם לכן. כעבור זמן תמכור בית ארלוזורוב את החלקה האמורה ברווח גדול, תממן את בעליה. מיפלגת העבודה זכו מיגור קמון בלבד מעיסקות המיומן של מיפלגת העבודה. כי רשימת הבאה נראה את הניתן ל"היראות בעיסקות שתי התנועות האחרות, התומכות במיומן הממ"שלתי להסדר חובותיהן — תנועת החרות והמפד"ל.

(רשימה שניה בסדרה)

אנו החתומים מטה, מבקשים לנכות מעשכורתנו, סכום חדשי לפי הרשום, בצד שמונינו, וזאת בשעה תשלומים חדשים שונים, החל ממשכורת חודש _____ ולהעביר את הסך: לנכות מפלגת העבודה הישראלית בנק לאומי לישראל, רח' דיונון 100, ת"א, מס' חשבון 53470/60.

מס' העובד	שם העובד	סכום חדשי	חתימה	מס' העובד	שם העובד	סכום חדשי	חתימה

ניכוי משכר על טופס זה חותם העובד, ובו הוא מורה לנכות משכרו תרומה למגבית של מיפלגת העבודה בתל-אביב. הטפסים מחולקים עליידי מנהלי המיפעלים, כאשר הפועל החושש מהם נאלץ לחתום על הטופס.

ל-6 מיליון לירות, וכן גם המחצית ב"קורעו.

כך קיבלנו בני מאמץ גדול קרוב ל-50 מיליון לירות, כאשר כל חז"רות מפלגת העבודה הם רק 28 מיליון לירות.

למיפלגת העבודה מראה כי אין כל צורך בפחיתות של מנהלי חברות התלוים בשרי-האוצר, ושד עובדי מיפעלים התלוים כמנהליהם. ניתן למכור חלק מן הרכוש הרב וזכה, לשם את כל החובות.

50 מיליון לירות

מ ידבר הרכוש הרב המצוי בידי בית ברל, יש למיפלגת העבודה שורה של חברות בעלות רכוש, ביניהן בית אר-לוזורוב; חברת רחוב הירקון 110; אהוזות בני יששכר; חברת חלקה 189 בגוש 6903; חברת בית ברחוב בן-עמי 12, אילן-יכוה — המחויקה במחצית רשת הגויות פטורון המכס רמתם; החברה המאוחדת לפירסוי מים, שלה מעל עשרה עיתונים יומיים ושבונונים; חברת מפיצים, שלה מחצית מיפעל המקררים קורעו.

● בהתאם להערכת שמאיי-מקרקעין מוסמכים, שווי בית אהל, השייך במחציתו לבית ארלוזורוב 4.2 מיליון לירות. ● שווי בית מרכז המיפלגה ברחוב הירקון 110: שלושה מיליון לירות. ● שווי יתר החלקות הידועות לי של בית-ארלוזורוב הוא תישעה מיליון לירות. ● כל הרכוש הקרקעי של המיפלגה.

המספר החדש של החלקה

מספר הסמוכין

של מחלקת מס רכוש

הבעלות

מס' הבקשה	מס' הסדר	תאריך הרישום ויום התורה הסנה	מהות המעלה	אם הבעלים	החלק
4775	2	187/5	א"ל	בית ברל	1/2
12032	30	1974	א"ל	יון ר	1/2
72033	11	11	יוני אהרן	בית ארלוזורוב	1/2

נספי ההסתדרות למפא"י זהו מיסמן של רשם חקר קעות, המראה כי חברת דיוו של סולל-בונה קנתה את מחצית בית-איהול מחברת הנכסים של מפא"י, בית ארלוזורוב. בצורה זו מורמים כספי ההסתדרות, השייכים לעובדים, לצרכים מיפלגתיים.